בס"ד

יום ה', ג' בניסן תשנ"ז (10 באפריל)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

מדברי חכמינו בסוגיין פרשת השבוע **פרשת תזריע** שפתחה:
"... אישה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים ..."
אומר על כך המדרש:
"אם נכנה אדם, אומרים לו, את קדמת לכל מעשה בראשית,
נאם לגוי, אומרים לו יבוש קדמך."
הלך בזה ה"כתב סופר": אופיו של האדם הוגו מטבעו רופף
ומלוי מיועדים את שאר בעלי החיים. האדם נופל מכל שאר בעלי-החיים
לא בלה, שהללו - מצוינות מבחינת ומצוינות לגבן בשלה וביתר. וכן
אינן נקוטין כלל למלבושים מוחדים, בשעה שהאדם חייב לכרות ולשמור
הרבה בכילות אפו כדי להשיג את מבוקו והלב שתו.
אך-על-פי-כן נתשב האדם לנבר הבריאה והוגו עליה ונכבד
מכל הברואים בעולם, לפי שיש לפניו תכלית ומטרה, לעבוד את השם-
יתברך לעסוק בתורתו, והמטרה הנאה שלשה אותו לגדול ולשוב.
כרם, במה דברים אומרים? כשהאדם הוגו "כבה" - שהוגו ממלא
את רצונו באמונה ושואף להגיע אל מטרתו. אבל טעם לגו "כבה" -
שהוגו אינו ממלא רצונה את המוטל עליו בתור אדם הרי באמת כל
בעל-ה' מגדל ועליה ממנו, שכן אינו פרוך לעמוד בקשות בעולם הזה
כמו האדם - "יבוש קדמך".

ובזה גם כוונת המשנה ב"דרך אמך":
"כל המכבד את התורה, גופו מכובד על הבריות, וכל
המחלל את התורה, גופו מחולל על הבריות."

השבת, ה' ניסן, הוא יום פטירתו של הרה' מאפטא,
רה אברהם יהושע העשל, בעל ספר הפירוש על התורה:
"אוהב ישראל".

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת: 1843

צאת שבת: 1942

(קידוש לבנה)